

אחד בםים ואחד באש. במים, שכותוב (שופטים ח) נחל קישון גרים. באש, שכותוב הפוכבים ממוליהם.

ובאותם הפוכבים יש פוכב אחד שלא בא לאוთה הנקמה, והתקלע לעולמים, שכאשר מתחילה להאר, באים שאר הפוכבים ובולעים אותם ואת כל סייעתו, וכולם אובדים יחד, כמו שנאמר אורה מרוץ אמר מלאך ה. וכי יש רשות למלאך בזה? אלא זה הוא המלאך שפהחוב בו (שמות יד) וישע מלאך האלים ההלך לפניו מחנה ישראל. וזה

הוא שפל הקברות הן שלו. כי לא בא לעוזרת ה' - בשיצאו ישראל ממצרים. לעוזרת ה' בגבורים - עם אותם שנים גבורים שהזדמננו בקרוב עם סיסרא. וממלאך זהה, הסוד של כל הדינים והקברות של המלאך הם ברשותו, ועל פן אמר מלאך ה, וזהו שכותוב (בראשית מה) המלאך הגאל ATI וגו', והרי פרשויה החברים. וזה עתיד להיות עליון ונכבד לעתיד לבא, ובזה יתגדל השם הקדוש, ובזה עתיד הקדוש ברוך הוא להפרע מהעמים עובדי כוכבים וממלות. ועל זה כתוב (יחזקאל לח) והתגדלתו והתקדשתו וגו'. תלכי עד שהגיעו אל רבי שמעון. בין שראה אותם, אמר רבי שמעון, הנה השכינה כאן, וראי צרכיכם אנו להחזיק טובת לפנים של השכינה.

פתח ואמר, (בראשית טט) הן עוד היום גדול וגו'. הפטוק הנה בראשו, שכאשר ישראל יתעוררתו בתשובה לפניה הקדוש ברוך הוא, בזכות התורה ישבו לאرض קדושה ויתקנזו מן הגלות. שהריו וראי יום אחד

ובגין לכך אתנו בתרעין דינין, מד במקיא, ומד באש. במקיא, דכתיב, (שופטים ח) נחל קישון גרים. באש, דכתיב הפוכבים ממוליהם. ובאותן ככבייא, אית ככבא חד דלא אתה דבר שاري לאנחרא, אתה שאר ככבייא ובלעין ליה, וכל סיעתא דיליה, וATABIDO כללו בחדא. כמה דאת אמר, אורו מרוץ אמר מלאך יי'. וכי רשות אית למלאכა בהאי. אלא דא הוא מלאך, דכתיב ביה (שמות יד) ויטע מלאך האלים ההלך לפני מינה ישראל. ודא הוא דכל קרבין דיליה אינון. (דף ע"ד ע"א) כי לא בא לעזרת יי', בד נפקו ישראלי ממצרים. לעזרת יי' בגבורים, באינו שנים גבורים בד אונדמננו קרבא עם סיסרא. ודא מלאך, רזא דכל דינין וכל קרבין דמלפאת ברשותה. ועל דא אמר, מלאך יי'. ודא הוא דכתיב, (בראשית מה) המלאך הגואל ATI וגו', וזה אויקמיה חבריא. ודא זמין למשוי עלה ויקירא לזמןא דאת. ובדא יתרבי שמא קדישא. ובדא זמין קדשא בריך הוא לאחרפרעא מעמין עובדי כוכבים ומצלות. ועל דא כתיב, (יחזקאל לח) והתגדלתי והתקדשתי וגגו'. איזו, עד דמטו לגביה דרכי שמעון. בין דחמא לוין, אמר רבי שמעון, הדSCIINT הכא. וראי צרכיכין אנן למחזק טיבו לאנפי SCIINT.

פתח ואמר (בראשית טט) הן עוד היום גדול וגו'.ハイ קרא אויקמיה, דבד ישראלי יתערון השובה לקמי קדשא בריך הוא, בזוכה אורייתא יתובון לארעא קדישא, ויתכונשון מן גלוותא. דהא וראי יומא מד יהא גלויתא ליישראל, ולא יתיר. הדא הוא דכתיב, (איכה א)